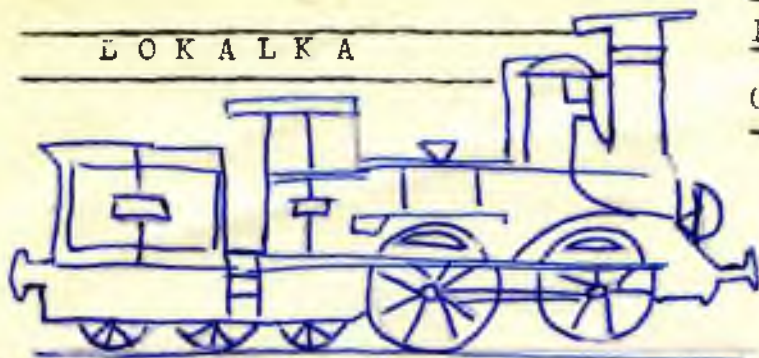

LOKÁLKA

MARNĚ ,PADOUCHU DOUFÁŠ ,ZE SE ZA-
DARMO SVEZES !

Oájeze vlaku:

Lokálka N.O.2

17.11. 1973

Občasný vlak Marka-a lene hand
pro kamarády.

Osadní hřbitov - snob horror zcela nověsední !

Když budete mít nehodu tá ,čemu se většinou říká štěstí ,když zavítáte do našich bráských hvezdů ,pak uvidíte takový staříčkový seník ,s nakloněnou střechou a vůbec ,jako by se celý hrbil stařím na stranu a opíral se při tom o jeden laskavý dub ,kterej už má taky svý za sebou a tak se oba ti staříci k sobě tisknou ,jako by bez sebe nemohly být. Zkrátka. Když uvidíte takovýhle flek ,tak to bude Huberták. A když opáček uvidíte řadu křížů ,trouchnivě zirájících z přéseří doubravy ,pak na to vent ješ ,že to Huberták je.

To byla naše velká móda ,když jsme s Munym táhli přes dlouhý bráský štreky. Na Hubertáku jsme založili osadní hřbitov. Nejsme sice tak stará osada ,abychom tam sávali spát naše někdejší osadníky ,ani se zde neodchrá- la kterási krvavá bitba savetu proti jihu. Mohli bysme jižanům sice povídat My jsme za Lincolnem ,naš náma vlaje vlajka severu ,takže by si jižani mgli vzít příklad z těch ,co si taky mysleli že jsou jižani a teď už je jim fuk ,co jsou. Podobná výstraha by to mohla být a určitě tak na toto téma ještě dáme pár dalších křížů ,ale na našich křížích jsou nápisy jinšého charakteru.

Např. JOE SPENDER 23.7.1870 UŽ DÁ PEKEJ! Juff Heere /zas datum/ Nazval Billa Smitha lhářem. Nebo James rera. Myslel že dějí krávu ,ale byl to bejk ,nebo SANDY ALKOHOLIL VLERIL ŽE PIJE WHISKI ,ALE BYLO TO MLÉKO atd. K. Když jsme dycky s partíkem Munym přišli na camp ,vždycky jsme vedle hřbi- toba přivázali na větvev lese a smyštku viditelně roztáhli ,pak pod to pos- tavily špaleky měli jsme klič. Mastnáci se tomu místu vyhýbali. Naš tou smyštkou by se mohla připevnit parádní cedule s nápisy:

1. Za falešnou hru
2. Za ranní buzení osadníků
3. Za plivnutí do ohně
4. Za východiško z nouze.

a pod tím ještě další ceduli s nápisem: Marně padouchu doufáš ,že se tu zadarmo oběsíš. Taky jsme s Munym přemýšleli ,že tam postavíme unikátní ši- berici ale pak jsme si to rozmysleli. Za 1. Mohli bysme tak skončit sami ,protože se po lesích potuluje speusta jižanů a pak by si tam mohli sávat doctavemíčko místní sebevrazi a aby nám někdo děkoval a našto jenom písemně, Kdepak ,to vy nepotřebujem.

MARKO

V A L D E K

Děšť lehce šustil o borůvčí ,
počítal na kavenech kroky věků.
Slunce pak znátlo kapky zlatem ,
až duhově se zastýčily,
vitr odfoukal paru nečekaně ,
v dílce z mlhy,naš jezerem surků ,
vykročil hraš eděný v satér ,
hrdý a čistý ,v prudeké běli.

Díval se tiše temným stromem ,
huboval kavyk povídavé.
Petek mu šuměl svoje písně.
Mlubeke pod ním zpívaly lesy ,
tony ,jež předei jim odkázaly.
Nehybny stařec poslouchal písně ,
to něžné žvatlání šepotavé .
Na skále sebevrahů šisstnými hlasy.
si zueklí milenci smutek zakázali.

NA PLZEŇ VÁVRO ? NA PLZEŇ? NEKECEJ A NASKOČ SI

D O P I S

1. Hochu ,posílám ti poštou malej javorevej lístek ,
kterej pozim rudě obarvil.
Je to starej signál skřítků ,že jsou lesy prázdný
tak aby ses v nich zas objevil.

Refrén:

- Podívej ,už je led na loužích ,
tvý kanady už se v krabici ošívaj ,
podívej ,až zateuží
jít /: tak nazuj je ,ven veksl a good bay :/
2. Vítr verval listí bukový na krásných bráských kopečích ,
a pokryla je jinevatka ,
ustlali ti měkky lůžko tam na tom tvým starým campu ,
ale lehnout si už musíš přijít sám.
3. Heleď ,neseď jak nekůba tam doma u naftáků ,
já se tu sám začínám už bát ,
te ti vzkazuje tvůj skřítek ,co tví polívky rád jídal ,
a do kapsy tvého batla chodil spát.

Ahoj.

KOLČAVA

JÍDENKU PROSÍM! HELEĎTE,DEJTE SEM JÍDENKU A NEDĚLEJTE,ŽE JSTE HLUCHEJ !

DOTEKY DEŠŤOVEJCH KAPEK

Doteky dešťovejch kapek ,

zabubnovaly narš ,
na zavřená oční víčka.
Chladnou ruku ,
pečal ti listopad ,
v kamarádském stisku.
A H O J

řekl ti ústy bláta.

Listí nekřý

netíží již stromy ,
přišel čas ,

promčených bágů
a šplouchavých kanad.

Ohně ,

vážíme si víc ,

a už se pomalu

připravujem

na bílej TRAIL

ZAPRÁŠENÝ VZPOMÍNKY

Naš krajina se toulala noc. Vítr se pro-
háněl furiantsky mezi korunami smrků.Prohý-
baly se pod jeho nárazy docet neochotně a vr-
zalo to,jake kábyby nějaký lesní muž tlačil
před sebou trakař. Seděl jsem zamyšleně u
ohně ,obleha blikala nížke zavěšenýma hvěz-
dama ,jake přeskakana na vánočním stroměčku.
Koukal jsem se za červenýma jiskrama ,které
létaly povětřím až zhasly -jake dohořívají-
cí svíce ,ty vanerácké světlušky ,který lí-
taj vzduchem po celý rok. Kdesi ve skalách
vzdychla seva. Díval jsem se do ohně a pos-
leuval noční zvuky lesa. Nade mnou se sklá-
něly drsné větve borovic ,jake ruce nějaký
stařeny. Když jsem si lehal na ovesný jehli-
xí ,ukolébavku mi noc divně broukal jižní
vítr.

JELEN

VĚČNEJ KOLOVRÁTEK DEŠTŮ

Věčnej kolevrátek dešťů,
špředl vlákná dešťových kapek,
do pavučiny bláta.
Býznivej nesle ,
jak křížák ,
špřídá po nocích další ,
noví ,kdy s tím přestat ...

VYPADLO Z POSLEDNÍHO
VAGONU

KDYŽ JSME JELI
DO KOPCE!

- Preče,jak se esjtíš v manželství ?

- Jako v divadle! Jedna scéna následuje za druhou. T.O.NEVADA

- Mastňák Y - Mě doktor doporučil,abych chodil do lesa,prej zelen dělá
dobře na oči.

- Mastňák X - Mě zas doktor řek,abych na lesy kašlal ,že prej se dřív
uzdravim,kýž se budu po ránu koukat na stokeruny. MARKO

ozvěna z prasklý koleje

Ahoj kamarádi. Setva k vám přijela první Lokálka, už je tu druhá. Má o stránku víc, ale pořád to je prototyp, zkusí, jak se jí bude po těch kolejích jezdit. Na mým nádraží zůstalo z té první trechy kouře a to mi dělá něco s očima, do dalších vagonů už není co nakládat a myslím že by nebylo o.k., kdyby se po příspěvkama objelo stále jenom pár stejných jmen. Tahle Lokálka odvezla všechny rok starý věci a několik nových. Teď, když ty roční resty odjely k vám, chtěl bych začínat s Lokálkou úplně zbrusu novou. Třetí číslo by již mělo mít definitivní tvář, tedy čtyři strany, vycházela by čtrnáctičenně a měla by být lepší, než to co doposud vyjelo. Před těmihle dvěma vlaky ještě stavěly ajzbnovací koleje, uhlí taky nestálo za nic a vozu jsme museli párkrát dolejšvat. Tak nevím, jak ta představa s třetím číslem dopadne, v každém případě se na nový věci těším a díky posílám Kolčavě, jejíž věci jsou v Lokálce nejčastěji a MUNYMU do Žatec, který začíná tvořit v tvrdých podmínkách zelenýho vandru. Tulákům šťastnou psoju:preje : MAŠINFÍRA MARKO

CAMP HUBERTÁK

Je to ten samej Huberták, o kterým píšu na první straně, u něhož je onen vandráckej hřbitov. Trechu se mi po něm zastesklo, že jsem tam už dlouho nebyl, a nejen mě, ale i partákevi Munymu, který už tam zatím chodit nemůže, zatímco já to můžu napravit. A tak jsem si ve vzpomínkách na něj zabrečel a vybrečel jsem tuhle básničku, kterou právě věnuji partákevi MUNYMU.

MARKO

Louky okolo dubový les se v poklus dávají,
a nejzamyšlenější jsou u seníku,
tam na oblohu duby černými větvením mávají,
tomu seníku říkají ptáci důvěrně staříku.
Tam člověk zapomenou na vztek a fajn any si může přát,
tam po větech kříže vandráckýho hřbitova zakope únavu,
dát si k večeru třeba místo chleba pupavu,
když ho bude víc než kde jinde hrát.

Přišli jsme tam, když kvetly borevice a byl jarní čas,
trechu odřený nehy a na sobě dlouhý štreky prach,
v ten večer sovy divně houkaly a na obloze byl úpláku jas,
na tam zamyšleně chodili a myši v ohajdě z nás měly strach.

U ohně jsme seděli dlouho přes půlnoc,
když už úsvit začal nebem plout
svý další vandrácký plány jsme v jeho záři začly kout,
a pak nám vrzavaj vítr řek: Dobrou noc.

Ten seník tomu lesu hrozně sluší,
je to náš vandráckej táta,
kde tam jednou byl, zas přijít musí,
tam, kde seník poremu ukazuje ztrechnivělý záda.

Je to hotel, jakých je v bráských lesích málo,
nevaří, že čeravou střechou prší,
že tam vítr svý všetečný prsty strčí,
ny víme, že najít ho, za tu náhlu stále.

Okolo je starejch dubů a buků požehnaná tlupa,
několik jich už stářím pado,
ve spařaným listí mopsáno máme od nich zvadlo,
tam, kde vítr na sesutou střechu dupá.

My se zas k tobě, táto, vrátíme,
až zas bude měsíc nebem plát,
pro tebe třeba parádní štreku zradíme,
vítr nás povede, že zad nám bude vát.

TAK AHOJ ZAS PŘISTĚ !